

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/46/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118210438
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5118210438.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobkyne: JUDr. W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. X/XXX, XXX XX X., proti žalovaným: 1/ Slovak Telekom, a.s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, 2/ EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenému Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, o určenie neplatnosti právneho úkonu, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 4Csp/103/2018-242 zo dňa 9. októbra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaní 1/ a 2/ majú voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že: - žalovaný 2/ EOS KSI Slovensko, s.r.o. nie je postupníkom v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 a k pohľadávkam postúpeným touto zmluvou mu nevznikli žiadne práva; - že Zmluva o postúpení pohľadávok uzatvorená dňa 20.11.2014 medzi žalovaným 1/ Slovak Telekom, a.s. a žalovaným 2/ EOS KSI Slovensko, s.r.o. je neplatná; - že žalovaný 2/ EOS KSI Slovensko, s.r.o. nemal dostatočnú aktívnu vecnú legitimáciu na podanie žaloby zo dňa 13.05.2016 Okresnému súdu Žilina sp. zn. 13C/128/2016 a z toho dôvodu tento rozsudok zrušuje. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 137 písm. d/ CSP, § 20 ods. 1, § 40 ods. 3, § 524 ods. 1, 2 OZ, § 13 ods. 1, § 133 ods. 1 ObZ. Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala určenia právnej skutočnosti, a to neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014, je žaloba v tejto časti nepripustná, keďže žalobkyňa žalovala o určenie právnej skutočnosti, ktorá z osobitného predpisu nevyplýva. Zmluvu o postúpení pohľadávok uzatvorenú dňa 20.11.2014 prejudiciálne skúmal a nemal ani preukázané, že by boli splnené podmienky zakladajúce neplatnosť zmluvy z dôvodov tvrdených žalobkyňou. Mal za to, že v konaní sp. zn. 13C/128/2016 bola otázka platnosti predmetnej zmluvy ako prejudiciálna otázka už vyriešená. Čo sa týka spôsobu konania konateľa za žalovaného 2/, tento mal preukázaný z Obchodného registra (č.l. 24, upravené konanie menom spoločnosti nasledovne: Za spoločnosť koná konateľ samostatne. Konateľ podpisuje za spoločnosť tak, že k napísanému alebo vytlačenému obchodnému menu spoločnosti pripojí svoj podpis s dodatkom "konateľ"), zo Spoločenskej zmluvy spoločnosti s ručením obmedzeným EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 05.05.2016 (č.l. 125) a z podpisového vzoru konateľa spoločnosti Ing. Michala Šoltésa (č.l. 122). Absencia údaju o obchodnom mene pri mene konateľa nemôže mať za následok neplatnosť právneho úkonu podľa § 40a ods. 1 a 3 OZ. Súdna prax považuje za pravý podpis právnickej osoby aj podpis v takom vyhotovení, keď pri podpise štatutárneho orgánu - v tomto prípade konateľa spoločnosti, nie je priamo uvedený obchodný názov, pokiaľ tento nepochybne vyplýva zo záhlavia

právneho úkonu - označenia zmluvných strán, k čomu v tomto prípade došlo, keďže zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 jednoznačne a nepochybne vyplýva, že osoba konateľa - Ing. Michal Šoltés koná práve za postupníka, ktorý je v záhlaví zmluvy označený svojím obchodným menom EOS KSI Slovensko, s.r.o. Vzhľadom na neprípustnosť žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale aj vzhľadom na v konaní nepreukázanú neplatnosť zmluvy z dôvodu žalobkyňou tvrdeného nedostatku podmienky podpisu konajúcej osoby na zmluve dospel k záveru, že žaloba bola aj v tejto časti nedôvodná, keďže v konaní tak bolo nepochybne a jednoznačne preukázané, že žalovaný 2/ bol nositeľom práv a povinností titulom hmotnoprávneho vzťahu založeného Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014. Námietku nedostatku vecnej legitímácie bolo potrebné vzniesť v konaní sp. zn. 13C/128/2016, ktorého sa námietka týkala, v ktorom vystupovala dotknutá sporová strana a nie takúto námietku uplatňovať ex post, t. j. po právoplatnom skončení dotknutého konania. Mal preukázané, že žalobkyňa iniciovaním tohto konania sa len snažila zhojiť svoju procesnú pasivitu v konaní sp. zn. 13C/128/2016, čo je procesne neprípustné. Aj napriek jej pasivite súd v tamomšom konaní ex offo vykonal prieskum ne/prijateľnosti zmluvných dojednaní. V danom prípade nebola založená prekážka res iudicata, keďže žalovaný 1/ ako sporová strana v predošlých konaniach (sp. zn. 7Csp/44/2018, 13C/128/2016) nevystupoval. Z uvedeného vyplýva, že v tomto konaní sa nejednalo o tie isté sporové strany, ako v zmienených dvoch konaniach, a preto nie je daná podmienka totožnosti strán. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP s poukazom na úspech žalovaných vo veci.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe čoho žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalovaný 1/ k odvolaniu žalobkyne uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne, a preto navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil. Žalobkyňa v odvolaní vôbec neuviedla, ktoré z navrhnutých dôkazov súd prvej inštancie nevykonal a ktoré rozhodujúce skutočnosti mali byť ich vykonaním zistené a ani nepoukázala na žiadne skutočnosti, ktoré by mali spochybňovať vyhodnotenie zisteného skutkového stavu alebo ktoré by mali viesť k zmene prijatých právnych záverov.

4. Žalovaný 2/ k odvolaniu žalobkyne uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie, považuje ho za vecne správne, a preto ho žiadal odvolacím súdom potvrdiť. Na všetkých svojich predchádzajúcich tvrdeniach zotrval.

5. Krajskému súdu bolo v odvolacom konaní doručené vyjadrenie žalobkyne, v ktorom poukázala na to, že z postavenia spotrebiteľky sa na ňu neuplatňuje koncentrácia konania. Namietala, že zamietnutím žaloby jej bolo odňaté právo na spravodlivý súdny proces. Súd namiesto toho, aby preskúmal právny úkon, ktorého absolútnej neplatnosti sa dovoľáva, a na ktorú je každý (aj súd) povinný prihliadať ex offo, a ktorá nastáva ex lege a nevyvoláva žiadne právne účinky, podanú žalobu podriadil pod § 137 písm. d) CSP. Výklad a odôvodnenie rozhodnutia, podľa ktorého nemá k dispozícii žalobu o určenie neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky považovala za „ad absurdum“. Zákonodarca v § 137 CSP uviedol len demonštratívny výpočet druhov žalôb (len najčastejšie druhy žalôb), čo však neznamená, že pokiaľ medzi uvedenými žalobami nie je uvedená žaloba o určenie neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok, že takáto Zmluva je nežalovateľná. Neplatnosť právneho úkonu nie je právnou skutočnosťou. Ide o žalobu o určenie, že tu nie je právny vzťah (právo) založené takýmto úkonom (§ 137 písm. c/ CSP). Vyžadovať preukázanie naliehavého právneho záujmu pri absolútne neplatnom právnom úkone je „ad absurdum“. Súd sa absolútne nezaoberal dôvodom, pre ktorý bola podaná žaloba, a to rozhodnutím jediného spoločníka spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 18.05.2012, ktorým jediný spoločník menovanej spoločnosti zmenil spôsob podpisovania za spoločnosť, že konateľ podpisuje za spoločnosť tak, že k vytlačenému alebo napísanému obchodnému menu spoločnosti pripojí svoj podpis s dodatkom „konateľ“. Podpis konateľa v Zmluve o postúpení pohľadávky menom spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. má vady a je urobený v rozpore s rozhodnutím jediného spoločníka spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 18.05.2012. Chyba v spôsobe konania konateľa menom spoločnosti z dôvodu vady v podpise nemôže byť predsa nikdy zhojená označením zmluvných strán v záhlaví zmluvy. Jediný spoločník spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. podľa výpisu z ORSR menil spôsob konania menom spoločnosti až osemkrát, ide teda pre neho o zjavne dôležitú skutočnosť. Súd tvrdí, že vecná legitímácia účastníkov konania bola podrobená prieskumu v konaní

sp. zn. 13C/128/2016, čo sa nezakladá na pravde, nakoľko v tamom konaní súd neskúmal Zmluvu o postúpení pohľadávok z hľadiska jej platnosti a ani ju skúmať nemohol, nakoľko nedisponoval v konaní rozhodnutím jediného spoločníka spoločnosti EOS KSI Slovensko, ktoré bolo súdu predložené až v predmetnom konaní. Rozsudok je nepreskúmateľný, nakoľko nie je z neho zrejmé, z čoho pri rozhodovaní vychádzal.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedla v rámci odvolacieho konania odvolateľka - žalobkyňa, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď odvolateľka neuviedla také skutočnosti, ktorými by sa súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nezaoberal. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok, na ktorých súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil.

8. V prejednávanej veci súd prvej inštancie rozhodoval o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že žalovaný 2/ nie je postupníkom v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 a že k pohľadávkam postúpeným touto zmluvou mu nevznikli žiadne práva; určenia, že Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 uzavretá medzi žalovanými je neplatná a určenia, že žalovaný 2/ nemal aktívnu vecnú legitimáciu na podanie žaloby vo veci Okresného súdu Žilina vedenej pod sp. zn. 13C/128/2016, z ktorého dôvodu sa domáhala zrušenia rozsudku v tamtej veci.

9. Súd prvej inštancie ako prvú otázku v dôvodoch svojho rozhodnutia hodnotil, či žaloba žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia právnej skutočnosti - neplatnosti zmluvy o postúpení je prípustná, pričom dospel k záveru, že žalobkyňa nemá k dispozícii žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko taká z osobitného predpisu nevyplýva (§ 137 ods. 1 písm. d/ CSP). Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a k námietkam žalobkyne, že v § 137 CSP je uvedený len demonštratívny výpočet druhov žalôb a že neplatnosť právneho úkonu nie je právnou skutočnosťou, odvolací súd zdôrazňuje, že význam ust. 137 CSP nie je len deskriptívny (že vymenúva niektoré druhy žalôb), ale predovšetkým normatívny. Jeho normatívny význam spočíva v tom, že vymedzuje podmienky prípustnosti pre niektoré druhy žalôb. U žalôb na určenie právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ CSP) podmieňuje právna úprava možnosť ich podania vtedy, ak požadované určenie právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu. Podľa právnej úpravy nie je možné žalovať neplatnosť právnych úkonov, ak to nevyplýva z osobitného predpisu. Súd prvej inštancie správne ustálil, že zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami. Na základe uvedeného pokiaľ sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala určenia neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ide o typickú žalobu na určenie právnej skutočnosti. Normatívnou podmienkou prípustnosti žaloby na určenie právnej skutočnosti je to, že prípustnosť musí vyplývať z osobitného predpisu, najmä z hmotného práva; inak je takáto žaloba neprípustná. V danom prípade zo žiadneho osobitného predpisu nevyplýva prípustnosť určenia právnej skutočnosti, neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Odvolací súd podotýka, že čo sa týka iných súkromnoprávných žalôb (v ust. § 137 CSP neuvedených) tieto sú prípustné len za predpokladu, že osobitný petít vyplýva z hmotného práva, kde hmotné právo musí založiť oprávnenie súdu rozhodnúť tak, že výrok rozhodnutia neznie ani na splnenie povinnosti, ani na deklaratórne určenie ne/existence práva, či právnej skutočnosti, čo však nebol daný prípad.

10. Aj napriek vyslovenému záveru - neprípustnosť žaloby o určenie neplatnosti Zmluvy o postúpení (ktorú otázku aj napriek uvedenému riešil ako predbežnú vo vzťahu k zvyšným dvom navrhovaným petítom) sa súd prvej inštancie ďalej zaoberal žalobkyňou tvrdenými skutočnosťami a tieto podrobne v odôvodnení rozhodnutia vyhodnotil a dospel k záveru, že pohľadávka žalovaného 1/ bola platne postúpená na žalovaného 2/. To isté platí aj pre námietky žalobkyne prezentované (aj) v odvolaní, ktorými namietala platnosť konania konateľa menom spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. z dôvodu vady v

podpisovaní menom spoločnosti, ktorá mala podľa jej názoru za následok neplatnosť predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávok. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na závery súdu prvej inštancie v bode 117. - 124. odôvodnenia rozhodnutia.

11. Na základe uvedeného a v kontexte celej veci odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie vyhodnotil procesnú aktivitu žalobkyne v predmetnej veci ako účelovú, v snahe zmeniť prijaté závery právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Žilina v konaní pod sp. zn. 13C/128/2016, v ktorom bola žalobkyňa pasívna. Ako správne konštatoval súd prvej inštancie, v konaní 13C/128/2016 súd posudzoval ako predbežnú otázku, či EOS KSI Slovensko, s.r.o. (v tamojšej veci žalobca) je aktívne vecne legitimovaný, keď mal preukázané, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. ako postupca a EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupník uzatvorili dňa 20.11.2014 Zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bol aj prevod pohľadávky voči žalobkyňi (v tamojšom konaní žalovanej) z postupcu na EOS KSI Slovensko, s.r.o. Je neprípustné, aby súd v inom konaní (mimo dovolacieho konania) preskúmaval a následne rušil právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že súd sa nemohol v konaní 13C/128/2016 zaoberať aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu, keďže pri rozhodovaní na rozdiel od predmetného konania nedisponoval rozhodnutím jediného spoločníka, odvolací súd vyhodnotil tieto námietky ako nedôvodné, keďže rozhodnutie jediného spoločníka bolo podkladom pre zápis do obchodného registra (§ 2 ods. 1 písm. e/ Zákona o obchodnom registri účinného v čase zápisu údaju do ORSR), z ktorého súd prvej inštancie vychádzal. V konaní zároveň nebolo preukázané, že spôsob konania menom spoločnosti upravený v rozhodnutí jediného spoločníka zo dňa 18.05.2012, podľa ktorého „Za spoločnosť koná konateľ samostatne. Konateľ podpisuje za spoločnosť tak, že k vytlačenému alebo napísanému obchodnému menu spoločnosti pripojí svoj podpis s dodatkom "konateľ" (č.l. 7) by bol odlišný od toho, ktorý bol zapísaný v Obchodnom registri SR. Iné skutočnosti v konečnom dôsledku netvrdí ani žalobkyňa, keď vo svojom vyjadrení doručenom krajskému súdu v bode 12. uviedla, že „súd absolútne odignoroval rozhodnutia jediného spoločníka spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. zo dňa 18.05.2012 riadne zapísané aj v obchodnom registri.“ S prihliadnutím na všetky okolnosti je zrejmé, kto (konateľ obchodnej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. Ing. Michal Šoltés) pri podpise Zmluvy o postúpení pohľadávky konal za postupcu (za spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.). Uvedený nedostatok, a to neuvedenie obchodného mena spoločnosti pri podpise konateľa Ing. Michala Šoltésa (ktoré ale vyplýva z označenia zmluvných strán v záhlaví), nespôsobil neplatnosť právneho úkonu vykonaného v mene EOS KSI Slovensko, s.r.o. a to prihliadnuc aj na jeden zo základných princípov výkladu zmlúv, a to princíp priority výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá.

12. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

13. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003).

14. Pretože odvolateľka neuviedla žiadne skutočnosti v odvolaní, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, odvolací súd potom neuznávajú dôvodnosť právnej argumentácie žalobkyne, konštatujú vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, rozsudok, vrátane výroku o trovách konania, ako vecne správny potvrdil.

15. O trovách dovolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaní mali v odvolacom konaní úspech, a preto majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).